

คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล

ภูมิหลัง

คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล หรือตามที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า "อีคาเฟ" (Economic Commission for Asia and the Far East หรือ ECAFE) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๕๓ โดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (Economic and Social Council หรือ ECOSOC)¹ นับเป็นคณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค ๑ ใน ๕ คณะขององค์การสหประชาชาติในปัจจุบัน² มีพื้นที่ปฏิบัติการครอบคลุมจากประเทศอิหร่านทางทิศตะวันตกไปจนถึงประเทศญี่ปุ่นทางทิศตะวันออก และจากประเทศมองโกเลียทางทิศเหนือมาจดหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ทางทิศใต้ รวมจำนวนประชากรในเขตปฏิบัติการนับได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรโลก³

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมได้ลงมติให้ก่อตั้งอีคาเฟในการประชุมสมัยที่ ๔ ค.ศ. ๑๙๕๓ ณ นครนิวยอร์ก ตามนัยแห่งหมวด ๑๐ มาตรา ๖๘ ของกฎบัตรสหประชาชาติ ความว่า

"คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม จัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้นในด้านเศรษฐกิจและสังคม และสำหรับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการอื่น เช่นที่อาจพึงประสงค์สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน"⁴

¹ A Brief Account of the Activities of the United Nations and the Specialized Agencies in Thailand, Prepared by the United Nations Information Service, at ECAFE, Bangkok, Oct. 1968.

² อีกสามคณะกรรมการได้แก่
คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับยุโรป (ECE)
คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับลาตินอเมริกา (ECLA)
คณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับแอฟริกา (ECA)

³ จากการสำรวจของอีคาเฟ เมื่อปี ๑๙๕๓ เขตปฏิบัติการครอบคลุมพื้นที่กว่า ๓๐๖๓ ล้านตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็น ๑ ใน ๕ ของพื้นที่โลก และมีประชากรรวมประมาณ ๒,๑๐๐ ล้านคน.

⁴ วีระ วัชรเสถียร "บทบาทของคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกล (A Study of the Role of ECAFE)" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิถฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒, หน้า ๑๑.

วัตถุประสงค์และข้อกำหนดหน้าที่

วัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งอคาเฟ ก็เพื่อที่จะช่วยเหลือฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกเฉียงใต⁵ ที่ได้รับภัยพิบัติจากสงครามโลกครั้งที่สอง และเพื่อให้อคาเฟดำเนินงานไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมในกว้างไกลแตกต่าง ๆ ไว้เพื่อให้อคาเฟปฏิบัติ เรียกว่า Terms of Reference ซึ่งก็ได้ระบุหน้าที่ของอคาเฟไว้ดังนี้⁶

(ก) ริเริ่มและเข้าร่วมจัดทำมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการร่วมกัน เพื่อบูรณะและพัฒนาเศรษฐกิจของเอเชียและตะวันออกเฉียงใต เพื่อยกระดับมาตรฐานทางเศรษฐกิจในเขตภูมิภาคนี้ให้สูงขึ้น และส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจให้แน่นแฟ้นขึ้นในระหว่างบรรดาประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้และประเทศอื่น ๆ ในโลก

(ข) ทำหรือจัดให้มีการสำรวจและศึกษาปัญหาและพัฒนาการทางเศรษฐกิจและทางวิชาการในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกเฉียงใต ตามที่คณะกรรมการจะเห็นว่าเหมาะสม

(ค) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม ประเมิน และเผยแพร่ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ทางวิชาการ และทางสถิติ ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

(ง) เสนอบริการที่ปรึกษาเท่าที่สำนักเลขาธิการพึงมีให้แก่ประเทศในภูมิภาคนี้ที่ขอรับบริการ โดยมีเงื่อนไขว่า บริการเหล่านั้นจะไม่รบกวนกับบริการที่องค์การชำนาญพิเศษหรือสำนักงานความช่วยเหลือทางวิชาการของสหประชาชาติเป็นผู้ให้

(จ) ช่วยเหลือคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ตามที่ได้รับการขอร้อง ในการทำหน้าที่ภายในเขตภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางวิชาการ

(ฉ) ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นให้ศึกษาเกี่ยว กับการสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ตลอดจนให้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทางเศรษฐกิจและสังคมพร้อมกันไปด้วย

---

5 ECAFE - Twenty Years of Progress, Doc. E/CN.11/766 Rev.1, 31 July, 1967.

6 ไมตรี จุลกุลย์, ประเทศไทยกับสหประชาชาติ วิทยานิพนธ์ วิชาเศรษฐศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ธันวาคม ๒๕๐๘, หน้า ๑๔๔.

ในปัจจุบันนี้ อีคาเพิ่มความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกเฉียงใต้ และช่วยรัฐบาลของประเทศแถบนี้ ในการวางแผนและดำเนินโครงการพัฒนาที่สำคัญ ๆ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นทางนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนในภูมิภาคนี้⁷ อีคาเพ็ดเน้นแนวนโยบายใหม่ จากวัตถุประสงค์เดิม โดยมีเป้าหมายจะขจัดความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ ลดความกดดันจากอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร ขจัดปัญหาการว่างงาน โดยพยายามแก้ปัญหาภาคเกษตรกรรม เร่งรัดให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนา มากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็พยายามยับยั้งการทำลายสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ⁸

ประเทศสมาชิก

อีคาเพิ่มฐานะ เป็นองค์การระหว่างประเทศองค์การหนึ่ง⁹ ซึ่งประเทศสมาชิก จะต้องเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติด้วย มีสมาชิกทั้งหมด ๓๑ประเทศ เป็นประเทศนอกเขตภูมิภาค ๕ ประเทศ¹⁰ และประเทศในเขตภูมิภาค ๒๖ ประเทศ และมีสมาชิกสมทบอีก ๘ ประเทศ¹¹ ดังต่อไปนี้

7 "Is ECAFE ready for the 70's?" Asian Industry, May 1970, P. 69.

8 ECAFE Background Note No.B/12/73, ECAFE in Brief: 1947-1973.

9 องค์การระหว่างประเทศหมายถึงองค์การที่มีรัฐบาลของรัฐเป็นภาคี รายละเอียดได้จากบทความของ สุขุม รัศมีทัต เรื่อง "วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศ" สารานุกรมไทย ปีที่ ๑๘, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕, หน้า ๑๘๗ - ๑๘๒.

10 ประเทศสมาชิกที่อยู่นอกภูมิภาคทั้ง ๕ ประเทศได้เข้าร่วมการประชุมสมัยแรกของอีคาเฟ็ด ณ เมืองเซียงไฮ้ ปี ค.ศ. ๑๙๕๗ พร้อม ๆ กับ จีน, อินเดีย, ฟิลิปปินส์, ไทย และออสเตรเลีย ประเทศทั้ง ๕ มีอิทธิพลมากกว่าประเทศในภูมิภาคในฐานะที่เป็นประเทศที่ปกครองหลาย ๆ ประเทศในเอเชีย ซึ่งยังไม่มีเอกราชในขณะนั้น ดังนั้น จึงได้รับการยกย่องให้เป็นประเทศสมาชิกของอีคาเฟ็ด

11 ประเทศสมาชิกสมทบบมีสิทธิต่าง ๆ เช่นเดียวกับสมาชิกทั้งหลาย เว้นแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมใหญ่ของคณะกรรมการเท่านั้น.

สมาชิก

อาฟกานิสถาน	เนปาล
ออสเตรเลีย	เนเธอร์แลนด์ ⁺
บังกลาเทศ	นิวซีแลนด์
ภูฏาน	ปากีสถาน
สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า	ฟิลิปปินส์*
สาธารณรัฐประชาชนจีน	สาธารณรัฐเกาหลี
ฝรั่งเศส ⁺	สาธารณรัฐเวียดนาม*
อินเดีย	สิงคโปร์*
อินโดนีเซีย*	ศรีลังกา
อิหร่าน	ไทย*
ญี่ปุ่น	หมู่เกาะตองกา
สาธารณรัฐเขมร*	สหภาพสาธารณรัฐโซเวียตโซเชียนิสต์ ⁺
ลาว*	สหราชอาณาจักร ⁺
มาเลเซีย*	สหรัฐอเมริกา ⁺
มองโกเลีย	หมู่เกาะซามัวตะวันตก*
นาอูรู	
* ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	
+ ประเทศนอกภูมิภาคอียิปต์	

สมาชิกสมทบ

หมู่เกาะบริติชโซโลมอน	หมู่เกาะกิลเบิร์ตและเอลลิส
บรูไน	ฮ่องกง
หมู่เกาะคุก	ปาปัว นิวกินี
ฟีจี ¹²	Trust Territory of the Pacific Islands

12 ฟีจี มีคุณสมบัติเป็นสมาชิกสามัญได้ตั้งแต่เขาเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ
เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๗๐. แต่ฟีจีเองขอเป็นเพียงสมาชิกสมทบ.

การจ้กรุปองคการและการบริหาร

ในฐานะที่อ้คาเฟ้เป็นสาขาเศรษฐกิจส่วนภูมิภาคขององค์การสหประชาชาติ จึงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจ การบริหารของเลขาธิการสหประชาชาติอีกทีหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันการดำเนินงานใด ๆ ของอ้คาเฟ้จะต้องได้รับความยินยอม—จากรัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้องเสียก่อน อ้คาเฟ้ จะปฏิบัติงานตามนโยบายของสหประชาชาติ และรับคำแนะนำโดยทั่ว ๆ ไปจากคณะมนตรี เศรษฐกิจและสังคม¹³

สำนักงานเลขาธิการ เป็นหน่วยบริหารสูงสุด มีเลขาธิการเป็นผู้บริหาร นับตั้งแต่ ก่อตั้งมา อ้คาเฟ้มีเลขาธิการบริหาร ๔ ท่านแล้ว คือ

- P.S. Lokanathan   แห่งอินเดีย   บริหารงานตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๗ - ๑๙๕๖
  - C.V. Narasimhan   แห่งอินเดีย   บริหารงานตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๖ - ๑๙๕๘
  - U Nyun   แห่งพม่า   บริหารงานตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๘ - ๑๙๗๓
  - J.B.P. Maramis   แห่งอินโดนีเซีย   บริหารงานตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๓
- ถึงปัจจุบัน

สำนักงานเลขาธิการประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ประมาณ ๗๕๐ คน ซึ่ง ๓๐% เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูง ส่วนที่เหลือเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไป สำนักงานเลขาธิการ ตั้งอยู่ที่ศาลาสันติธรรม กรุงเทพฯ¹⁴ ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้างตึกสำนักงาน สหประชาชาติใหม่ในบริเวณเดียวกัน

---

13 ชีระ วัชรเสถียร เรืองเกษม, หน้า ๑๓.

14 เดิมตั้งแต่ก่อตั้งมีสำนักงานชั่วคราวอยู่ ณ เมืองเชียงใหม่ ๒ ปี ต่อมาได้ย้าย มาตั้งในกรุงเทพฯ ที่วังปารุสกวัน และปี ๑๙๕๔ ก็ได้ตั้งสำนักงานใหญ่เป็นการถาวรขึ้น ณ ศาลาสันติธรรม รายละเอียดอยู่ใน ECAFE's Staff Paper, ECAFE's Work in Thailand, Bangkok, 1958, p.2 และ Michele Kay, "ECAFE comes of age in Asia," The Asia Magazine, November 1970.

ทุก ๆ ปี อีคาเฟ้จะจัดการประชุมใหญ่ ซึ่งจะมีผู้แทนจากประเทศสมาชิกทุกประเทศ รวมทั้งสมาชิกสมทบ เขาร่วมประชุมโดยมีสิทธิเท่าเทียมกันไม่ว่าประเทศเล็กหรือใหญ่ ซึ่งเป็นที่กล่าวกันว่าเป็น "รัฐสภาแห่งเอเชีย" (the Parliament of Asia)¹⁵ นอกจากนี้ ยังมีประเทศต่าง ๆ เกือบทุกมุมโลก และองค์การระหว่างประเทศหลายองค์การ ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ สำหรับการประชุมสมัยแรก จัดขึ้น ณ เมือง เชียงไฮ้ ประเทศจีน เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๗ ส่วนครั้งสุดท้าย คือสมัยที่ ๓๐ จัด ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน ค.ศ. ๑๙๗๔ นี้เอง

การจัดประชุมประจำปีนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะพบทบทวนการปฏิบัติงาน พิจารณาปัญหาต่าง ๆ จัดตั้งเป้าหมายโครงการใหม่ จัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของงานใหม่ นอกจากนี้ เพื่อที่จะให้มีการเร่งรัดอัตราการพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น อีคาเฟ้ ยังได้จัดให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีชั้นสูง (Ministerial Meeting) ขึ้น

ครั้งที่ ๑ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ค.ศ. ๑๙๖๓

ครั้งที่ ๒ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ค.ศ. ๑๙๖๕

ครั้งที่ ๓ ณ กรุงเทพฯ ประเทศไทย ค.ศ. ๑๙๖๘

ครั้งที่ ๔ ณ กรุงคาบูล ประเทศอัฟกานิสถาน ค.ศ. ๑๙๗๐¹⁶

สำหรับงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ นั้น อีคาเฟ้ได้เงินอุดหนุนจากสหประชาชาติ ปีละประมาณ ๕ ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา¹⁷ และยังได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ อีกด้วย

15 ECAFE - 25 Years, Doc. E/CN.11/1025, Bangkok, March 1972, p.1.

16 ECAFE Background Note, op.cit., p.3.

17 ECAFE - 25 Years, op.cit., p.3. (สำหรับปี ค.ศ. ๑๙๗๓ นั้น อีคาเฟ้ได้รับเงินงบประมาณรวมทั้งสิ้นประมาณ ๗.๕ ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา ซึ่งรวมทั้งงบประมาณก่อสร้างตึกสำนักงานใหญ่หลังใหม่ประจำปีด้วย)

รายงานของอีคาเฟ

อีคาเฟดำเนินงานในค้ำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การวิจัยและวางแผนพัฒนา (Development Research and Planning)

สำนักงานเลขาธิการอีคาเฟจะเป็นผู้จัดทำรายงานสำรวจเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย และตะวันออกไกล (Economic Survey of Asia and the Far East) เป็นประจำทุกปี ซึ่งรวบรวมรายงานการค้นคว้า วิจัย และวิจัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การประสานงาน และความร่วมมือในสวนภูมิภาค นอกจากนั้น ก็เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานในช่วงปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ อีคาเฟยังมีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น ระหว่างประเทศผู้ผลิตสินค้า มีการวิจัยตลาดรวมทั้งให้ความอุปถัมภ์ จัดตั้งประชาคมมะพร้าว แห่งเอเชีย (ACC) ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ประชาคมพริกไทยแห่งเอเชีย (PCA) ในปี ค.ศ. ๑๙๗๒ และให้ความสนับสนุนการก่อตั้งกลุ่มประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC) อีกด้วย

การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)

อีคาเฟพยายามหามาตรการที่จะส่งเสริมให้มีการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในภูมิภาค และกับประเทศนอกภูมิภาค พยายามให้มีการค้าเสรี โดยเน้นการอำนวยความสะดวก ทางศุลกากร และการปรับปรุงระบบการชำระเงินระหว่างประเทศ เป็นต้น

อีคาเฟได้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการค้า (Trade Promotion Centre) ขึ้น ในปี ๑๙๖๘ เพื่อเป็นศูนย์กลาง และให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิก นอกจากนี้ ศูนย์ยังทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลและประเมินผล รวมทั้งช่วยในการจัดงานมหกรรมสินค้านานาชาติอีกด้วย และเพื่อเป็นการประสานงาน อีคาเฟได้จัดตั้งศูนย์ข่าวสารการเดินเรือ และกรให้บริการปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ (Centre for Shipping Information and Advisory Services) ในปีเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยแก้ปัญหาการกีดกันการค้า และช่วยในการก่อตั้ง คณะมนตรีเจ้าของเรือขึ้น

การอุตสาหกรรมและเคหะสถาน (Industry and Housing)

เพื่อเป็นการเร่งรัดอัตราการพัฒนา อีคาเฟจึงเน้นสาขาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ให้มีการค้นคว้าวิจัย และใช้เทคนิคใหม่ ๆ

ขอเดียวกัน ก็ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และการหัตถกรรมด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อรวมจัดตั้ง
สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asian Iron
and Steel Institute) ขึ้นในปี ๑๙๗๑

ทางคานอุตสาหกรรมนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบคือคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งเอเชีย
(AIDC) และคณะกรรมการว่าด้วยอุตสาหกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ (Committee
on Industry and Natural Resources) ซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินโครงการต่าง ๆ นับตั้งแต่
การอุตสาหกรรม การพลังงานไปจนถึงการเกษตรกรรม เน้นการลงทุนในอัตราต่ำ และส่งเสริม
ให้มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา ขอเดียวกันก็มีนโยบายอนุรักษ์สภาพแวดล้อมด้วย โดยมี
แผนปฏิบัติการว่าด้วยสภาพแวดล้อมของมนุษย์แห่งเอเชีย (Asian Plan of Action on the
Human Environment) ซึ่งกำหนดขึ้นในปลายปี ค.ศ. ๑๙๗๓ นี้เอง

คานทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources)

อีกาเปปฏิบัติงานในคานช่วยประเทศสมาชิกให้สามารถนำแร่ธาตุ พลังงาน และ
ทรัพยากรน้ำ มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ อีกาเปจัดตั้งคณะกรรมการ
เพื่อความร่วมมือในการสำรวจสินแร่ชายฝั่งทวีปเอเชีย (CCOP) เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้อุปกรณ์
ที่ทันสมัยในการสำรวจหาแหล่งแร่ในทะเล ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ จัดตั้งกลุ่มที่ปรึกษาว่าด้วยทรัพยากรน้ำ
(Water Resources Consulting Group) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์
เพื่อให้คำแนะนำและบริการแก่ประเทศสมาชิก ต่อมาปี ค.ศ. ๑๙๖๘ อีกาเปก็ได้จัดตั้งคณะกรรมการ
ไต้ฝุ่น (Typhoon Committee) โดยได้รับความร่วมมือจากองค์การอุตุนิยมวิทยาแห่งโลก
(WMO) มีวัตถุประสงค์ที่จะหาทางบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดจากอุทกภัยและวาตภัยในภูมิภาคนี้
ซึ่งประมาณความเสียหายว่ามีถึง ๖๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี 18

ในปลายปี ค.ศ. ๑๙๗๓ นี้เอง อีกาเปได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาแหล่งแร่ส่วนภูมิภาคขึ้น
ซึ่งงานขั้นแรกก็คือการกำเนิดของศูนย์วิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมแร่คัมภ

18 ECAFE Background Note, op. cit., P.6.

การเกษตรกรรม (Agriculture)

เนื่องจากการเกษตรกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญที่สุดสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคนี้¹⁹ อีคาเฟร่วมกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ทำการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรให้มีการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและเผยแพร่คำแนะนำแก่บรรดาประเทศสมาชิก และเมื่อเร็ว ๆ นี้ อีคาเฟได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกสนใจต่อความตกลงจัดตั้งกองทุนการค้าชาวเอเชีย (ARTF)

การคมนาคมและขนส่ง (Communication and Transport)

ในความพยายามที่จะช่วยประเทศสมาชิกขยายสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกิจการขนส่งและกิจการท่องเที่ยว อีคาเฟริเริ่มโครงการรถไฟสายเอเชีย (Trans-Asian Rail Network) ซึ่งเชื่อมโยงกับทวีปยุโรปและอเมริกา ทางรถไฟสายนี้จะเริ่มจากอิสตันบูลในประเทศตุรกี มาจดสิงคโปร์ นับเป็นระยะทางประมาณ ๑๔,๐๐๐ กิโลเมตร

อีคาเฟร่วมกับ Asian Highway Transport Technical Bureau ในการแก้ปัญหาการคมนาคมขนส่งทางถนน ส่งเสริมการท่องเที่ยว และแก้ปัญหาการจราจรในชุมชน

อีคาเฟร่วมกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ในการปรับปรุงการใช้บริการทางโทรคมนาคมในส่วนภูมิภาค รวมทั้งการจัดหลักสูตรฝึกอบรมระดับสูงที่ยังส่งเสริมให้มีการก่อตั้งสถานโทรคมนาคมขนาดกลางเพิ่มอีกด้วย

อีคาเฟร่วมกับสหภาพสากลไปรษณีย์ (UPU) ในการปรับปรุงการบริการทางไปรษณีย์ นอกจากนี้ยังจัดตั้งศูนย์ปรึกษาหารือและข่าวสารการท่าเรือ (Port Information and Advisory Centre) ขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการท่าเรือ และการขนส่งทางน้ำ

---

19 ประมาณว่าประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคนี้มี ๖๐ % ของประชากรทั้งหมดทำงานในภาคเกษตร และมากกว่า ๘๐ % ของ GDP มาจากผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร.

คานสถิติ (Statistics)

กิจกรรมรากฐานอันหนึ่งของอิตาลี คือการจัดพิมพ์สถิติรายปี สถิติรายคาบ (๓ เดือน) คำนวณภาวะเศรษฐกิจ และสถิติการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคอิตาลี

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ อิตาลีมีส่วนร่วมในการจัดตั้งสถาบันสถิติแห่งเอเชีย (ASI) ณ กรุงโตเกียว โดยความสนับสนุนของรัฐบาลประเทศต่าง ๆ และ UNDP

คานประชากร (Population)

อิตาลีเพิ่มแผนกประชากร (Population Division) เพื่อช่วยประเทศต่าง ๆ พัฒนานโยบายประชากร วางโครงการวางแผนครอบครัวให้การศึกษาวิจัย ให้คำแนะนำ จัดการประชุม การสัมมนา รวมถึงการออกปฏิบัติการสนาม

ปี ค.ศ. ๑๙๗๓ อิตาลีร่วมจัดประชุมวาทะประชากรแห่งเอเชีย สมัยที่ ๒ ณ กรุงโตเกียว เพื่อเรียกร้องให้มีการรณรงค์ปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร²⁰

การพัฒนาสังคม (Social Development)

อิตาลีพยายามส่งเสริมการพัฒนาสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เร่งเร้าให้มีการขจัดความยากจน²¹ และให้ผลประโยชน์จากการพัฒนากระจายไปอย่างยุติธรรม อิตาลีดำเนินงานต่าง ๆ ตามที่รัฐบาลของประเทศสมาชิกร้องขอ เช่น ช่วยในการวางแผนพัฒนาชุมชน เปิดฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาชุมชนและสังคมสงเคราะห์ สนับสนุนให้สตรีและเยาวชนมีบทบาทในการพัฒนามากขึ้น เหล่านี้เป็นต้น

รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration)

เกี่ยวกับคานนี้ อิตาลีพยายามช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของ

20 จากการสำรวจของอิตาลีพบว่า อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในภูมิภาคนี้ เท่ากับ ๕๐ ล้านคนต่อปี ซึ่งใน ๓๐ ปีข้างหน้า ภูมิภาคนี้จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่าของปัจจุบัน (ปัจจุบันภูมิภาคอิตาลีมีประชากรประมาณ ๒,๑๐๐ ล้านคน).

21 ในภูมิภาคอิตาลีประชากรประมาณ ๗๐๐ ล้านคน มีมาตรฐานการครองชีพอยู่ในระดับต่ำกว่าขีดมาตรฐานที่แต่ละประเทศกำหนดไว้.

ประเทศต่าง ๆ ในรูปการให้คำแนะนำและจัดการฝึกอบรมที่เรียกว่า "training of trainers" และเมื่อไม่นานมานี้เอง อีคาเพ็กได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาบริหารศาสตร์แห่งเอเชีย (ACDA) ขึ้น ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เพื่อจะจัดหลักสูตรอบรมนักบริหารระดับสูง และทำการศึกษาวิจัยปัญหาการบริหาร เผยแพร่แก่ประเทศสมาชิก

จากรายงานด้านต่าง ๆ ของอีคาเพ็กกล่าวมา จะเห็นได้กว้างงานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของอีคาเพ็กคือ การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศสมาชิกในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้อีคาเพ็กได้รับงบประมาณเพื่อการนี้จากงบประมาณของสหประชาชาติโดยตรง และเงินอุดหนุนจาก UNDP รวมทั้งยังได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศต่าง ๆ อีกด้วย ความช่วยเหลือทางวิชาการนี้รวมถึงการสัมมนา การปรึกษาหารือ การฝึกอบรม และการให้ทุนการศึกษา

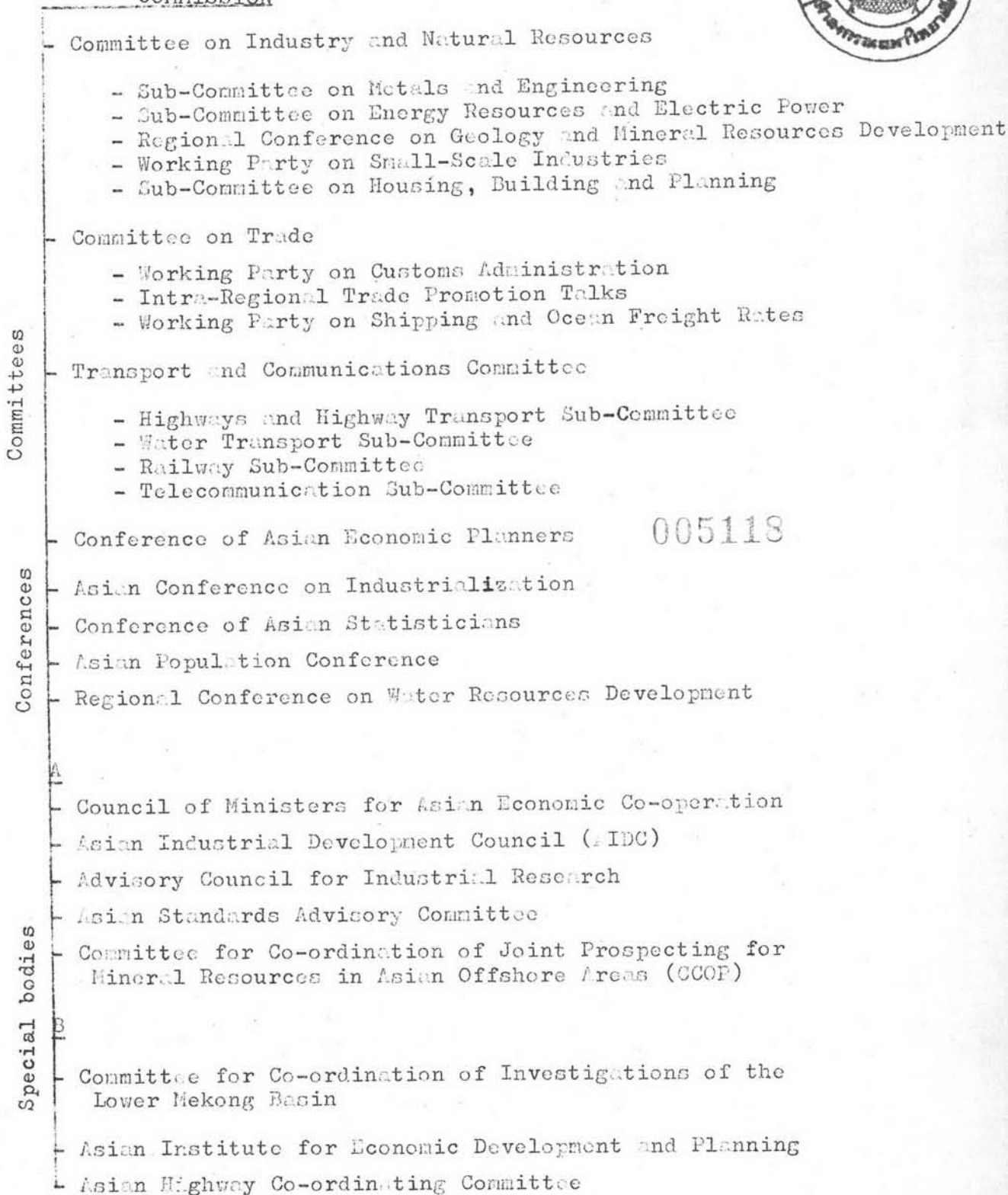
นอกจากนี้แล้ว อีคาเพ็กยังได้ริเริ่มและจัดตั้งศูนย์ดำเนินงานและกลุ่มปฏิบัติงานอีกหลายหน่วย อย่างไรก็ตาม ทั้ง ๆ ที่อีคาเพ็กมีรายงานกว้างขวางดังกล่าวมาแล้วแต่ผลงานยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเราจะได้ทำการศึกษากันในบทที่ ๕ สำหรับบทบาทการดำเนินงานของอีคาเพ็กที่สำคัญ ๆ และมีผลต่อการพัฒนาของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น เราจะกล่าวในบทต่อไป.

ORGANIZATIONAL CHART OF ESCAPE ORGANS

COMMISSION

ORGANIZATIONAL CHART OF THE ECAFE SECRETARIAT

EXECUTIVE SECRETARY

OFFICE OF THE EXECUTIVE SECRETARY

- Policy and Co-ordination Office
- Technical Assistance Co-ordination Unit
- Information Services
- Editorial Services
- Language Services
- Public Administration Unit

SPECIAL REGIONAL PROJECTS

- Office of the Executive Agent for the Committee for Co-ordination of Investigations of the Lower Mekong Basin
- Asian Institute for Economic Development and Planning
- Asian Highway Transport Technical Bureau

